Kâğıt Taht

Yavuz DEMİRKIRAN

Kâğıt Taht

Yavuz DEMİRKIRAN

Güneşli Verdalia krallığında, Prens Rowan sarayın koridorlarında seke seke yürüyordu. Turkuaz tuniğinin kolları kıvrılmıştı ve dağınık kestane rengi saçları tutam tutam havadaydı. Arkadaşlarına mektup yazmaktan elleri mürekkep lekeleriyle kaplıydı. Cebinde kendi katladığı birkaç kâğıt turna taşıyordu. Rowan bir şeyler yapmayı severdi ve insanlara yardım etmeyi daha da çok severdi.

Bir sabah, Kraliçe Elara Rowan'ı büyük salona çağırdı. Altın süslemeli erik rengi elbisesini giymişti ve siyah saçlarında gümüş bir taç halkası parlıyordu. 'Krallık sana özel bir taht vermek istiyor,' dedi, 'mücevherler ve altınla kaplı.' Rowan'ın ela gözleri kocaman açıldı, ama sevinçten değil. 'Böyle bir taht çok pahalıya gelir,' dedi. 'Bu parayı daha iyi bir şey için kullanabilir miyiz?'

Kraliçe Elara gülümsedi ve başını salladı. 'Yaşının çok ötesinde bilgesin, oğlum.' Rowan bir an düşündü. 'Bir hikâye anlatan bir taht istiyorum,' dedi. 'Geri dönüştürülmüş kâğıttan yapılmış bir taht!' Cebinden bir kâğıt turna çıkarıp masaya koydu. 'Kâğıt her şeye katlanabilir, hatta bir tahta bile. Ve bize dünyamızı yeniden kullanmayı ve ona özen göstermeyi öğretir.'

Rowan, havası tutkal ve taze kâğıt kokan Usta Fenn'in atölyesine koştu. Usta Fenn kısa ve tombuldu, gür beyaz saçları ve yuvarlak gözlüklerinin ardında parlak mavi gözleri vardı. Önlüğü mürekkep lekeleriyle kaplıydı. 'Kâğıt bir taht mı?' diye kıkırdadı. 'Ne harika bir fikir! Bir sürü eski gazeteye ve mektuba ihtiyacımız olacak. Hadi katlamaya başlayalım!'

Sarayın her köşesinden yığın yığın eski kâğıt topladılar. Rowan kâğıtları düzleştirip sıkı tüpler halinde rulo yaptı. Usta Fenn ona tüpleri güçlü üçgenler halinde nasıl katlayacağını gösterdi. 'Her katlama onu daha sağlam yapar,' dedi. Rowan'ın elleri hızla hareket ediyordu ve kısa sürede taht şekillenmeye başladı. Parlak ya da altın değildi, ama tarih ve yürekle doluydu.

Günlerce taht üzerinde çalıştılar. Rowan dikkatle ölçmeyi ve kesmeyi öğrendi. Kâğıt turnalar katlayıp süs olarak tahtın kollarına yerleştirdi. 'Bu turnalar bize eski kâğıdın bile güzel bir şeye dönüşebileceğini hatırlatıyor,' dedi. Usta Fenn gururla parladı. 'Gerçek bir zanaatkârın elleri var sende, Rowan.' Taht, kelimeler ve resimlerden oluşan bir yamalı bohça gibi daha da yükseldi ve genişledi.

Haber krallığa yayıldı. İnsanlar mücevher yerine kâğıdı reddeden prens hakkında fısıldaşıyordu. Bazıları güldü, ama diğerleri merak etti. Kraliçe Elara herkese özel bir tören için davetiye gönderdi. 'Prensin yeni tahtını görmeye gelin,' diyordu davetiye. 'Tamamen geri dönüştürülmüş kâğıttan yapıldı.' Bütün krallık heyecan ve merakla çınlıyordu.

Tören günü büyük salon insanlarla doldu. Kirişlerden flamalar sarkıyordu ve güneş ışığı yüksek pencerelerden içeri akıyordu. Rowan, sağlam ve gururlu görünen kâğıt tahtının yanında duruyordu. Kraliçe Elara yakındaki bir sandalyede oturmuş, kâğıt yelpazesi kucağında katlıydı. Usta Fenn gözlüklerini düzeltti ve Rowan'a başparmağıyla onay işareti yaptı. Rowan öne çıkınca kalabalık sustu.

Rowan kâğıt tahtına tırmandı ve sırıtarak oturdu. 'Herkese hoş geldiniz!' dedi. 'Bu taht eski mektuplardan ve gazetelerden yapıldı. Atıkları işe yarar bir şeye dönüştürebileceğimizi gösteriyor.' İnsanlar kibarca alkışladı. Ama tam Rowan arkasına yaslandığında taht sallandı. Sonra gıcırdadı. Sonra—hışır, çıtır, çatır!—kâğıt taht altında çöktü.

Rowan bir kâğıt yığınının içinde yere yuvarlandı. Kalabalık nefesini tuttu. Bazıları ağızlarını kapattı. Kraliçe Elara ayağa kalkmaya başladı, ama sonra bir ses duydu. Bu kahkahaydı—Rowan'ın kahkahası! Buruşuk kâğıtların içinde doğruldu ve gözleri yaşarıncaya kadar güldü. 'Eh,' diye kıkırdadı, 'sanırım kâğıt tahtlar oturmak için değil!' Kalabalık da onunla birlikte gülmeye başladı.

Rowan ayağa kalktı ve kâğıt parçalarını silkeledi. 'Bu iyi bir ders,' dedi. 'Bir taht görkemli görünmekle ilgili olmamalı. Başkalarına yardım etmekle ilgili olmalı. Ve kâğıt zayıf değildir—tekrar tekrar katlanabilir.' Buruşuk bir kâğıt aldı ve düzeltti. 'Bakalım bundan neler yapabiliriz!' Kraliçe Elara gülümsedi ve kâğıt yelpazesiyle kendini yelpazeledi.

Usta Fenn bir rulo bantla öne çıktı. 'Daha sağlam bir şekilde yeniden inşa edelim mi?' diye sordu. Rowan başını salladı. İnsanlarla birlikte dağılmış kâğıtları topladılar. Çocuklar turnalar katladı, yetişkinler tüpler rulo yaptı. Bir takım olarak çalıştılar, gülüşüp sohbet ettiler. Yeni taht mükemmel değildi, ama sevgiyle ve takım çalışmasıyla yapılmıştı. Birlikte neler yapabileceklerinin simgesi olarak sapasağlam durdu.

Taht bittiğinde Rowan üstüne oturmadı. Bunun yerine yanında durdu. 'Bu taht benim için değil,' dedi. 'Hepimiz için. Bize liderliğin zenginlikle ya da altınla ölçülmediğini hatırlatıyor. Özen ve iyi fikirlerle ölçülür. Ve geri dönüştürme ve yeniden kullanma isteğimizle.' İnsanlar tezahürat yaptı ve alkışladı. Kraliçe Elara gururla parladı.

O günden sonra kâğıt taht, bir hatırlatıcı olarak büyük salonda durdu. İnsanlar onu görmek için uzaklardan geldi. Rowan sık sık yanında oturur, Usta Fenn'le kâğıt turnalar katlardı. Krallık daha çok geri dönüştürmeye başladı ve yeni fikirler filizlendi. Kraliçe Elara Rowan'a yeni bir kâğıt yelpaze verdi ve o da ona 'Teşekkür ederim' yazan bir turna verdi. İkisi de güldü.

Rowan, prens olmanın gösterişli bir tahtta oturmakla ilgili olmadığını öğrendi. Dinlemek, gülmek ve dünyaya özen göstermekle ilgiliydi. Kâğıt turnaları bir umut simgesi oldu. Ve biri taht hakkında soru sorduğunda, Rowan gülümseyip şöyle derdi: 'Bir lideri yapan taht değildir. Kalptir.' Verdalia halkı mutlu yaşadı, kâğıt katlayıp nezaketi paylaştı.

Güneş kalenin üzerinde batarken, Rowan Kraliçe Elara ile balkonda duruyordu. 'Fikrime inandığın için teşekkür ederim,' dedi. Kraliçe ona sarıldı. 'Bize hepimize önemli bir şey öğrettin,' dedi. 'Gerçek liderlik alçakgönüllülükten ve yaratıcılıktan gelir.' Rowan elindeki kâğıt turnaya baktı ve gülümsedi. Küçük bir prensin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.